

Sag C-579/21**Anmodning om præjudiciel afgørelse****Dato for indlevering:**

22. september 2021

Forelæggende ret:

Itä-Suomen hallinto-oikeus (Finland)

Afgørelse af:

21. september 2021

Sagsøger:

J.M.

Øvrige procesdeltagere:

Den stedfortrædende repræsentant for datatilsynet

Pankki S

ITÄ-SUOMEN HALLINTO-OIKEUS (forvaltningsdomstolen i Østfinland)	FORELØBIG AFGØRELSE	[udelades]
		[udelades]
	[udelades]	[udelades]
	[udelades]	[udelades]

SAGENS GENSTAND

Præjudiciel forelæggelse for Den Europæiske Unions Domstol i henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)

Sagsøger

J.M.

Øvrige

Den stedfortrædende repræsentant for datatilsynet

procesdeltagere

Pankki S

Den påklagede**afgørelse**

Afgørelse vedtaget af den stedfortrædende repræsentant for datatilsynet den 4. august 2020 [udelades]

Hovedsagens genstand og relevante faktiske omstændigheder

- 1 I sagen for Itä-Suomen hallinto-oikeus (forvaltningsdomstolen i Østfinland) er der opstået et spørgsmål om fortolkningen af artikel 4, nr. 1), og artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (herefter »databeskyttelsesforordningen«).
- 2 Hovedsagen omhandler fortolkningen af begrebet »personoplysninger« samt den registreredes ret til indsigt i de oplysninger, der er indsamlet om den pågældende. J.M., der har anlagt sagen ved Itä-Suomen hallinto-oikeus (forvaltningsdomstolen i Østfinland), har arbejdet som ansat i Pankki S (herefter »banken«). J.M. var også kunde i banken. J.M. fik ifølge egne oplysninger i 2014 kendskab til, at hans egne kundeoplysninger blev kontrolleret i perioden 1. november til 31. december 2013, hvor han arbejdede i banken. J.M. har mistanke om, at årsagerne til kontrollen af hans oplysninger ikke var fuldt ud lovlige. Ved skrivelse af 29. maj 2018 bad han banken om at stille informationer til hans rådighed, hvoraf identiteten på de personer fremgik, som behandlede hans kundeoplysninger i perioden 1. november til 31. december 2013, samt at oplyse ham formålet med at behandle hans kundeoplysninger. J.M. er i mellemtiden blevet afskediget fra banken. J.M. begrundede sit oplysningskrav med, at han bl.a. ønskede at belyse årsagerne til opsigelsen.
- 3 I sit svar til J.M. af 30. august 2018 afviste banken som dataansvarlig at oplyse navnene på de ansatte, som havde behandlet hans kundeoplysninger. Efter bankens opfattelse gælder den i databeskyttelsesforordningens artikel 15 omhandlede ret til indsigt i egne oplysninger ikke for protokoldata vedrørende bankens databehandlingssystem. De ønskede oplysninger er personoplysninger vedrørende den medarbejder, som behandlede oplysningerne, ikke vedrørende kunden. I sit svar til J.M. anførte banken, at den ville komme med yderligere forklaringer vedrørende protokoldataene for at udrydde misforståelser. Ifølge disse forklaringer undersøgte bankens interne revision i 2014 behandlingen af J.M.'s kundeoplysninger i perioden 1. november til 31. december 2013. Den interne revision konkluderede, at fire af bankens medarbejdere i den pågældende periode behandlede J.M.'s oplysninger, og at behandlingen af oplysningerne skete i forbindelse med behandlingen af en anden kundes oplysninger, som J.M. havde haft en relation til, da han behandlede sagen. Det fremgik af den anden kundes oplysninger, at en person ved navn J.M. stod i et gældsforhold til den pågældende som debitor. Da J.M. på samme tidspunkt som kunderådgiver var ansvarlig for denne kunde, måtte banken undersøge, om den pågældende debitor var J.M., og om der derfor eventuelt forelå en ulovlig interessekonflikt. For at undersøge sagen var det ifølge banken også nødvendigt at behandle J.M.'s oplysninger, og de medarbejdere i banken, som behandlede hans oplysninger, afgav hver især over for den interne revision en udtalelse om årsagerne til at behandle oplysningerne. Derudover erklærede banken, at den med hensyn til den databehandling, der fandt sted i banken i 2013, ikke mistænkte J.M. for ulovlig adfærd.

- 4 J.M. forelagde sagen for den nationale tilsynsmyndighed, dvs. datatilsynet, og anmodede denne om at pålægge banken at udlevere de ønskede oplysninger. J.M. er af den opfattelse, at enhver har ret til [indsigt i] anliggender og oplysninger, der vedrører den pågældende. Oplysninger om behandling af kundeoplysninger er ikke direkte en persons egne oplysninger, men de har en direkte relation til en korrekt behandling af en persons oplysninger og sikring af denne. Hvis en person ikke har ret til at få de pågældende oplysninger, har den pågældende person ingen reelle midler til at få kontrolleret, om de pågældende oplysninger blev behandlet lovligt.
- 5 Ved afgørelse af 4. august 2020 [udelades] afviste den stedfortrædende repræsentant for datatilsynet J.M.'s anmodning om indsigt i de ønskede oplysninger fra banken. Den stedfortrædende repræsentant for datatilsynet gav dermed ikke banken som dataansvarlig påbud som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 58, stk. 2, litra c), om at imødekomme J.M.'s anmodninger om at udøve sine rettigheder i henhold til forordningen. I sin afgørelse konstaterede den stedfortrædende repræsentant for datatilsynet, at J.M.'s krav i virkeligheden udgjorde en anmodning om indsigt i brugerprotokoldata. I sin afgørelse henviste den stedfortrædende repræsentant for datatilsynet til sin hidtidige praksis, hvorefter brugerprotokoldata ikke er oplysninger, som vedrører kunderne selv, men oplysninger, som vedrører de medarbejdere, der behandlede kundeoplysningerne. Derfor blev data i brugerprotokollen ikke anset for omfattet af retten til indsigt som omhandlet i § 26 i lov om personoplysninger (523/1999) ¹, som tidligere var gældende i national ret. I overensstemmelse hermed faldt retten til at kontrollere protokoldata uden for anvendelsesområdet for speciallove forbeholdt personer, som selv behandlede de personoplysninger, der fandtes i filsystemet. Den stedfortrædende repræsentant for datatilsynet er endvidere af den opfattelse, at protokoldata i forbindelse med anvendelsen af databeskyttelsesforordningen skal anses for oplysninger, som netop vedrører de medarbejdere, der behandlede kundeoplysningerne, og protokoldataene udgjorde derfor ikke oplysninger vedrørende J.M., som han har indsigt i i henhold til forordningens artikel 15.
- 6 Med sit søgsmål ved Itä-Suomen hallinto-oikeus (forvaltningsdomstolen i Østfinland) har J.M. nedlagt påstand om annullation af den stedfortrædende repræsentant for datatilsynets afgørelse. J.M. er af den opfattelse, at han på grundlag af databeskyttelsesforordningen er berettiget til at få oplysning om de personers identitet, som kontrollerede hans oplysninger i banken, samt om deres stilling. Oplysningerne er nødvendige for at dokumentere den dataansvarliges tilsidesættelse af beskyttelsen af personoplysninger. Den dataansvarlige skal kunne dokumentere, at behandlingen af J.M.'s personoplysninger var lovlig, rimelig og gennemsigtig. Den forklaring om behandlingen af J.M.'s oplysninger, som den dataansvarlige selv er kommet med, opfylder ikke kravene i databeskyttelsesforordningen.

¹ – Finlex: <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/kumotut/1999/19990523>

- 7 Den stedfortrædende repræsentant for datatilsynet bekræftede for forvaltningsdomstolen sin opfattelse om, at de ubedte oplysninger netop vedrørte de medarbejdere, som behandlede kundeoplysningerne, og at den registreredes ret til indsigt derfor ikke omfatter disse oplysninger.
- 8 Banken erklærede i sin kommentar til udkastet til den præjudicielle anmodning, at de af J.M. ubedte protokoldata ikke var personoplysninger vedrørende J.M., og at sådanne oplysninger derfor ikke kan være omfattet af retten til indsigt i henhold til databeskyttelsesforordningen.

National ret og retspraksis

Databeskyttelsesloven (1050/2018)

- 9 I henhold til databeskyttelseslovens § 1 konkretiserer og supplerer denne lov Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) og dens nationale anvendelse.
- 10 I henhold til lovens § 30 findes bestemmelserne om behandling af arbejdstageres personoplysninger, om test og kontroller, der gennemføres hos arbejdstagere, og de krav, der skal overholdes i denne forbindelse, samt om den tekniske overvågning på arbejdspladsen og om indhentning og åbning af en arbejdstagers e-mails i loven om beskyttelse af privatlivet på arbejdspladsen (759/2004).
- 11 I henhold til lovens § 34, stk. 1, har den registrerede ikke ret til adgang til de data, der er indsamlet om den pågældende i henhold til artikel 15 i databeskyttelsesforordningen, hvis
  - 1) overladelsen af oplysningerne kan forringe statens sikkerhed, forsvar eller den offentlige orden og sikkerhed eller true forebyggelse eller opklaring af kriminelle handlinger
  - 2) overladelsen af oplysningerne kan udgøre en alvorlig risiko for den registreredes sundhed eller pleje eller den registreredes eller en tredjemands rettigheder eller
  - 3) personoplysningerne anvendes i forbindelse med tilsyns- og kontrolaktiviteter, og det er nødvendigt at tilbageholde oplysningerne for at beskytte en vigtig økonomisk eller finansiell interesse for Finland eller Den Europæiske Union.
- 12 I henhold til samme bestemmelses stk. 2 har den registrerede, såfremt kun en del af de i stk. 1 omhandlede oplysninger ikke er omfattet af den rettighed, der er reguleret i artikel 15 i databeskyttelsesforordningen, ret til indsigt i alle andre oplysninger vedrørende den pågældende.

- 13 I henhold til samme bestemmelses stk. 3 skal den registrerede meddeles årsagerne til begrænsningen, såfremt dette ikke bringer formålet med begrænsningen i fare.
- 14 I henhold til samme bestemmelses stk. 4 skal de i artikel 15, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen omhandlede oplysninger efter anmodning fra den registrerede stilles til rådighed for den stedfortrædende repræsentant for datatilsynsmyndigheden, såfremt den registrerede ikke har ret til indsigt i de oplysninger, der er indsamlet om den pågældende.

Lov om beskyttelse af privatlivet på arbejdspladsen (759/2004).

- 15 I henhold til afsnit 2, § 4, i lov om beskyttelse af privatlivet på arbejdspladsen (347/2019) er arbejdsgiveren forpligtet til på forhånd at underrette arbejdstageren om indsamling af oplysninger, der har til formål at undersøge vedkommendes pålidelighed. Såfremt arbejdsgiveren kontrollerer arbejdstagerens kreditværdighed, skal denne desuden meddele arbejdstageren, hvilket register kreditoplysningerne trækkes fra. Såfremt der er indhentet oplysninger om arbejdstageren hos en anden person end arbejdstageren selv, skal arbejdsgiveren underrette arbejdstageren om de modtagne oplysninger, før de anvendes i forbindelse med afgørelser, der vedrører arbejdstageren. Den dataansvarliges pligt til at stille oplysninger til rådighed for den registrerede samt den registreredes ret til indsigt i oplysningerne er reguleret i kapitel III i databeskyttelsesforordningen.

Speciallovgivning om ret til indsigt i brugerprotokoldata

- 16 I Finland fandtes retten til indsigt i brugerprotokoldata før databeskyttelsesforordningens ikrafttrædelse kun i speciallove. Sådanne speciallove er lov om elektronisk behandling af kundeoplysninger inden for social- og sundhedsvæsenet (159/2007)² samt lov om det demografiske informationssystem og certificeringstjenesterne under anstalten for digitale og demografiske informationer (661/2009)³.

Retspraksis fra Korkein hallinto-oikeus (øverste forvaltningsdomstol, Finland) (herefter også »KHO«)

- 17 I Finland har Korkein hallinto-oikeus (øverste forvaltningsdomstol) truffet præjudicielle afgørelser vedrørende myndigheders aktivitet i forbindelse med anvendelsen af lov om offentlighed i forbindelse med myndighedsaktivitet (herefter »informationsfrihedsloven«, 621/1999). Før databeskyttelsesforordningens ikrafttrædelse fastslog KHO eksempelvis i sin dom af 5. april 2014 (KHO:2014:69), at protokoldata, som skal holdes fortrolige, ikke vedrører den person, som anmodede om indsigt i protokoldataene, men brugerne af databehandlingssystemerne. Derudover har KHO imidlertid fastslået, at politiets erklæringer ikke havde vist, at overladelse af protokoldataene bragte

² – Finlex: <https://finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2007/20070159>

³ – Finlex: <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2009/20090661>

udførelsen af politiets opgaver eller sikkerheden for medlemmer af politikorpset i fare på en sådan måde, at en yderst vigtig offentlig eller privat interesse som omhandlet i § 11, stk. 2, nr. 1, i informationsfrihedsloven var til hinder for overladelse af oplysningen. Den registrerede var som procesdeltager derfor berettiget til at få disse protokoldata fra politimyndigheden.

- 18 Efter databeskyttelsesforordningens ikrafttrædelse fastslog KHO i en afgørelse af 11. juni 2020 (KHO:2020:72), at forvaltningsdomstolen burde have behandlet en klage over en administrativ afgørelse truffet af skattemyndigheden ikke kun som en sag, der vedrører offentligheden vedrørende officielle dokumenter, men også som en databeskyttelsessag vedrørende den registreredes ret til indsigt under anvendelse af bestemmelserne i databeskyttelsesforordningen. KHO fastslog, at afgørelsen skulle ophæves og hjemvises til forvaltningsdomstolen med påbud om også at behandle den som en databeskyttelsessag. Sagen verserer stadig på tidspunktet for udarbejdelsen af denne præjudicielle anmodning.

Relevant EU-lovgivning

Databeskyttelsesforordningen

- 19 I henhold til 60. betragtning til databeskyttelsesforordningen kræver principperne om rimelig og gennemsigtig behandling, at den registrerede informeres om behandlingsaktivitetens eksistens og deres formål. Den dataansvarlige bør give den registrerede eventuelle yderligere oplysninger, der er nødvendige for at sikre en rimelig og gennemsigtig behandling, under hensyntagen til de specifikke omstændigheder og forhold, som personoplysningerne behandles under.
- 20 I henhold til 63. betragtning til forordningen (berigtigelse [af den finske sprogversion], EUT 2021, L 74, af 4.3.2021) bør en registreret have ret til indsigt i personoplysninger, der er indsamlet om vedkommende, og til let og med rimelige mellemrum at udøve denne ret med henblik på at forvise sig om og kontrollere en behandlings lovlighed. Dette omfatter de registreredes ret til indsigt i deres helbredsoplysninger, f.eks. data i deres lægejournaler om diagnoser, undersøgelsesresultater, lægelige vurderinger samt enhver behandling og ethvert indgreb, der er foretaget. Enhver registreret bør derfor have ret til at kende og blive underrettet om navnlig de formål, hvortil personoplysningerne behandles, om muligt perioden, hvor personoplysningerne behandles, modtagerne af personoplysningerne, logikken bag en automatisk behandling af personoplysninger, og om konsekvenserne af sådan behandling, i det mindste når den er baseret på profilering. Hvis det er muligt, bør den dataansvarlige kunne give fjernadgang til et sikkert system, der giver den registrerede direkte adgang til vedkommendes personoplysninger. Denne ret bør ikke krænke andres rettigheder eller frihedsrettigheder, herunder forretningshemmeligheder eller intellektuel ejendomsret, navnlig den ophavsret, som programmerne er beskyttet af. Denne vurdering bør dog ikke resultere i en afvisning af at give al information til den registrerede. Hvis den dataansvarlige behandler en stor mængde oplysninger om

den registrerede, bør den dataansvarlige kunne anmode om, at den registrerede, inden informationen gives, præciserer den information eller de behandlingsaktiviteter, som anmodningen vedrører.

- 21 I henhold til forordningens artikel 4, nr. 1), betyder »personoplysninger« enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (»den registrerede«); ved identificerbar fysisk person forstås en fysisk person, der direkte eller indirekte kan identificeres, navnlig ved en identifikator som f.eks. et navn, et identifikationsnummer, lokaliseringsdata, en onlineidentifikator eller et eller flere elementer, der er særlige for denne fysiske persons fysiske, fysiologiske, genetiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet.
- 22 Forordningens artikel 5, stk. 1, litra a) og f), samt stk. 2, er affattet således:
1. Personoplysninger skal:
    - a) behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede (»lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed«)
    - [...]
    - f) behandles på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed for de pågældende personoplysninger, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling og mod hændeligt tab, tilintetgørelse eller beskadigelse, under anvendelse af passende tekniske eller organisatoriske foranstaltninger (»integritet og fortrolighed«).
  2. Den dataansvarlige er ansvarlig for og skal kunne påvise, at stk. 1 overholdes (»ansvarlighed«).
- 23 I henhold til forordningens artikel 15, stk. 1, har den registrerede ret til at få den dataansvarliges bekræftelse på, om personoplysninger vedrørende den pågældende behandles, og i givet fald adgang til personoplysningerne og følgende information (berigtigelse [af den finske sprogversion], EUT 2021, L 74, af 4.3.2021):
- a) formålene med behandlingen
  - b) de berørte kategorier af personoplysninger
  - c) de modtagere eller kategorier af modtagere, som personoplysningerne er eller vil blive videregivet til, navnlig modtagere i tredjelande eller internationale organisationer.
- 24 I henhold til forordningens artikel 24 [udelades], stk. 1, gennemfører den dataansvarlige under hensyntagen til den pågældende behandlings karakter, omfang, sammenhæng og formål samt risiciene af varierende sandsynlighed og alvor for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre og for at være i stand til at påvise, at

behandling er i overensstemmelse med denne forordning. Disse foranstaltninger skal om nødvendigt revideres og ajourføres.

25 I forordningens artikel 88 [(berigtigelse af den tyske sprogversion, EUT 2018, L 127, s. 2)] reguleres følgende vedrørende behandling i forbindelse med ansættelsesforhold:

1. Medlemsstaterne kan ved lov eller i medfør af kollektive overenskomster fastsætte mere specifikke bestemmelser for at sikre beskyttelse af rettighederne og frihedsrettighederne i forbindelse med behandling af arbejdstageres personoplysninger i ansættelsesforhold, navnlig med henblik på ansættelse, ansættelseskontrakter, herunder opfyldelse af forpligtelser fastsat ved lov eller i kollektive overenskomster, ledelse, planlægning og tilrettelæggelse af arbejdet, ligestilling og mangfoldighed på arbejdspladsen, arbejdsmiljø samt beskyttelse af arbejdsgiveres eller kunders ejendom og med henblik på individuel eller kollektiv udøvelse og nydelse af rettigheder og fordele i forbindelse med ansættelse samt med henblik på ophør af ansættelsesforhold.

2. Disse bestemmelser skal omfatte passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes menneskelige værdighed, legitime interesser og grundlæggende rettigheder, særlig med hensyn til gennemsigtighed i behandlingen, overførsel af personoplysninger inden for en koncern eller gruppe af foretagender, der udøver en fælles økonomisk aktivitet, og overvågningssystemer på arbejdspladsen.

Relevant retspraksis fra Domstolen

26 Itä-Suomen hallinto-oikeus (forvaltningsdomstolen i Østfinland) har ikke kendskab til praksis fra Domstolen vedrørende fortolkningen af databeskyttelsesforordningen i en tilsvarende situation. Da databeskyttelsesforordningen ikke har begrænset begrebet »personoplysninger«, har hallinto-oikeus (forvaltningsdomstolen) undersøgt Domstolens praksis vedrørende Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/[4]6/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

27 Domstolen fortolkede retten til indsigt i henhold til databeskyttelsesdirektivets artikel 12 i sin dom C-553/07, *College van burgemeester en wethouders van Rotterdam/E. E. Rijkeboer* (EU:C:2009:293). Denne sag vedrørte et tilfælde, hvor en person var blevet nægtet indsigt i en videregivelse af den pågældendes personoplysninger til tredjemand, som fandt sted i en periode på to år før anmodningen om indsigt. Domstolen fastslog, at for at vurdere omfanget af den ret til indsigt, som tilkommer den registrerede ifølge direktivet, skal det først afgøres, hvilke oplysninger retten til indsigt omfatter, og formålet med direktivets artikel 12, litra a), skal derpå vurderes i lyset af målene med direktivet (dommens præmis 40). I den sag, som Domstolen afgjorde, spillede to kategorier af oplysninger en rolle. Den første kategori af oplysninger vedrører de private

oplysninger, som en kommune råder over vedrørende en person, såsom dennes navn og adresse, der i det foreliggende tilfælde udgør basisoplysningerne. Domstolen fastslog, at disse oplysninger udgør »personoplysninger« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i direktivets artikel 2, litra a), da der er tale om oplysninger om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Den anden kategori af oplysninger vedrørte information om modtagerne eller kategorierne af modtagere, som disse basisoplysninger var videregivet til, og om indholdet af disse oplysninger, og vedrørte derfor behandlingen af basisoplysningerne (præmis 41-43 i dommen).

- 28 Denne ret til respekt for privatlivets fred indebærer efter Domstolens opfattelse, at den registrerede skal kunne have sikkerhed for, at vedkommendes personoplysninger behandles korrekt og lovligt, dvs. navnlig, at basisoplysningerne om den pågældende er korrekte og videregives til nogen, som er berettiget til at modtage dem. Som det udtales i direktivets 41. betragtning, skal den registrerede have ret til indsigt i de oplysninger om den pågældende selv, som gøres til genstand for behandling, for at kunne foretage den nødvendige efterprøvelse heraf. Hvad dette spørgsmål angår bestemmer direktivets artikel 12, litra a), at den registrerede har ret til indsigt i basisoplysningerne og til at modtage information om modtagerne eller kategorierne af modtagerne af oplysningerne. Denne ret til indsigt er efter Domstolens opfattelse nødvendig, for at den registrerede kan udøve sine rettigheder i henhold til direktivets artikel 12, litra b) og c), til at udvirke, dels at oplysninger, som ikke er blevet behandlet i overensstemmelse med direktivet, berigtiges, slettes eller blokeres af den registeransvarlige [litra b)], dels at den registeransvarlige underretter tredjemand om sådanne berigtigelser, slettelser eller blokeringer, medmindre underretning viser sig umulig eller uforholdsmæssig vanskelig [litra c)] (præmis 49-50 i dommen).
- 29 Domstolen fastslog, at direktivets anvendelsesområde er meget bredt, og de personoplysninger, som er omfattet af direktivet, er meget forskellige (præmis 59).
- 30 Domstolen fortolkede begrebet »personoplysninger« som omhandlet i databeskyttelsesdirektivets artikel 2, litra a), i sin dom C-434/16, Peter Nowak mod Data Protection Commissioner (EU:C:2017:994). Sagen vedrørte et tilfælde, hvor en national tilsynsmyndighed nægtede en person aktindsigt i en rettet prøvebesvarelse, som den pågældende havde udfærdiget, med den begrundelse, at oplysningerne heri ikke udgjorde personoplysninger. Domstolen fastslog i sin dom, at anvendelsen af udtrykket »enhver form for information« i definitionen af begrebet »personoplysninger« i artikel 2, litra a), i direktiv 95/46 afspejler, at EU-lovgiver har villet give dette begreb en bred betydning. Det ikke er begrænset til følsom eller privat information, men omfatter potentielt enhver form for information, både objektiv og subjektiv i form af meningstilkendegivelser eller bedømmelser, forudsat at informationen er »om« den pågældende person. Hvad angår sidstnævnte betingelse er denne opfyldt, hvis informationen på grund af sit

indhold, formål eller virkning er knyttet til en bestemt person (præmis 34-35 i dommen).

- 31 Den konstatering, at eksaminators rettelse og kommentarer til besvarelsen, som deltageren har givet i forbindelse med prøven, udgør information, som på grund af deres indhold, formål og virkning er knyttet til denne deltager, svækkes efter Domstolens opfattelse ikke af den omstændighed, at disse rettelse og kommentarer ligeledes udgør information om eksaminatoren (præmis 44).
- 32 Endvidere fastslog Domstolen, at såfremt information om en deltager, som er indeholdt i den besvarelse, der er givet i forbindelse med en faglig prøve, og eksaminators rettelse og kommentarer til denne besvarelse nægtes kvalificeringen som »personoplysninger«, vil dette således have til følge, at denne information fuldstændigt unddrages overholdelsen af principperne og garantiene inden for beskyttelse af personoplysninger, herunder principperne vedrørende oplysningernes pålidelighed og grundlaget for deres behandling, som er fastsat i artikel 6 og 7 i direktiv 95/46, og af den pågældende persons ret til indsig, berigtigelse og indsigelse i direktivets artikel 12 og 14, og den kontrol, som udøves af tilsynsmyndigheden i medfør af direktivets artikel 28 (præmis 49).
- 33 Domstolen fastslog i sin dom, at artikel 2, litra a), i direktiv 95/46 skal fortolkes således, at under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende udgør en skriftlig besvarelse, som en deltager har givet i forbindelse med en faglig prøve, og eksaminators eventuelle rettelse og kommentarer til denne besvarelse, personoplysninger i denne bestemmelses forstand.

Behovet for en præjudiciel afgørelse

- 34 Efter Itä-Suomen hallinto-oikeus' (forvaltningsdomstolen i Østfinland) opfattelse omhandler sagen fortolkningen af begrebet »personoplysninger« som omhandlet i artikel 4, nr. 1), i databeskyttelsesforordningen og den registreredes ret i henhold til artikel 15, stk. 1, til at få den dataansvarliges oplysning om indsamlede personoplysninger vedrørende den pågældende.
- 35 Retten til privatliv, som beskyttes af databeskyttelsesforordningen, kræver, at personoplysninger i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra a), behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede samt i henhold til samme stykkes litra f) behandles på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed for de pågældende personoplysninger, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling. Desuden er den dataansvarlige ansvarlig for og skal kunne påvise, at stk. 1 overholdes (»ansvarlighed«). For at opfylde sin ansvarlighed skal den dataansvarlige gennemføre egnede tekniske og organisatoriske foranstaltninger som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 24, stk. 1, for at sikre og for at være i stand til at påvise, at behandling er i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen. Af disse grunde registrerer den dataansvarlige

protokoldata om de personer, der har behandlet de registreredes personoplysninger, og om [tidspunktet for] behandlingen af personoplysningerne.

- 36 Den registrerede har i henhold til artikel 15 ret til at få den dataansvarliges bekræftelse på, om personoplysninger vedrørende den pågældende behandles, og i givet fald adgang til personoplysningerne og formålene med behandlingen, de berørte [kategorier af personoplysninger] samt modtagerne eller kategorier af modtagere. På baggrund af denne artikel er det imidlertid uklart, om de oplysninger, som den dataansvarlige har indsamlet i henhold til sin forpligtelse i henhold til forordningens artikel 24, stk. 1, og hvoraf identiteten af de personer, der har behandlet den registreredes personoplysninger, og tidspunkterne for behandlingen af personoplysningerne fremgår, anses for oplysninger som omhandlet i artikel 15, stk. 1, som den registrerede har ret til indsigt i, eller udelukkende som personoplysninger om de personer, der har behandlet personoplysningerne, som den registrerede ikke har ret til indsigt i.
- 37 I niende betragtning til databeskyttelsesforordningen anføres det, at målsætningerne og principperne i direktiv 95/46/EF stadig er gyldige, men direktivet har ikke forhindret en fragmentering af gennemførelsen af databeskyttelse i Unionen, manglende retssikkerhed eller en udbredt offentlig opfattelse af, at der er betydelige risici for beskyttelsen af fysiske personer, navnlig i forbindelse med onlineaktivitet. Endvidere anføres det i tiende betragtning til databeskyttelsesforordningen, at det bør sikres, at reglerne for beskyttelse af fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger anvendes konsekvent og ensartet overalt i Unionen.
- 38 I den foreliggende sag er spørgsmålet, om J.M. faktisk har mulighed for at forvisse sig om lovligheden af behandlingen af hans personoplysninger. Brugerprotokoller og deres registreringer indeholder også oplysninger om, at de behandlede personoplysninger er blevet kontrolleret (indholdsfaktor), og det er sandsynligt, at anvendelsen af dem berører hans rettigheder i medfør af retten til privatliv (virkningskomponent). Den registreredes ret til indsigt er en væsentlig del af de rettigheder, som databeskyttelsesforordningen garanterer den registrerede, og udøvelsen af denne ret går ofte forud for udøvelsen af andre rettigheder i medfør af databeskyttelsesforordningen, som f.eks. de retsmidler, der er reguleret i kapitel VIII. Derfor er f.eks. den registreredes ret til at indgive klage til en tilsynsmyndighed, som er fastsat i artikel 77, ikke i sig selv et tilstrækkeligt middel til at sikre alle den registreredes førnævnte rettigheder på en ensartet måde inden for Den Europæiske Union. Domstolens præjudicielle afgørelse er nødvendig, da det ikke fremgår klart af databeskyttelsesforordningen, om den registrerede kun har ret til indsigt i sine egne egentlige kundeoplysninger og eventuelle tilknyttede bemærkninger, eller også til indsigt i oplysninger om, hvem der har behandlet den pågældendes kundeoplysninger, på hvilket tidspunkt og til hvilket formål. I den foreliggende sag skal der foretages en vurdering af den persons stilling, der har behandlet oplysningerne, i forhold til den registreredes stilling, som udøver sin ret til indsigt. Hvis de registreredes rettigheder til at

forlange indsigt i diverse oplysninger, som den dataansvarlige har indsamlet, er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat, bliver de behandlet forskelligt på grundlag af deres bopæl og deres statsborgerskab.

- 39 Den nationale tilsynsmyndighed, dvs. den stedfortrædende repræsentant for datatilsynet, støtter også en forelæggelse for Domstolen i den foreliggende sag.

Præjudicielle spørgsmål

- 40 Itä-Suomen hallinto-oikeus (forvaltningsdomstolen i Østfinland) har besluttet at udsætte sagen og i henhold til artikel 267 TEUF forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

1. Skal den ret til indsigt, som tilkommer den registrerede i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 15, stk. 1, i forbindelse med »personoplysninger« som omhandlet i forordningens artikel 4, nr. 1), fortolkes således, at oplysninger, der er indsamlet af den dataansvarlige, og hvoraf det fremgår, hvem der har behandlet den registreredes personoplysninger hvornår og til hvilket formål, ikke udgør oplysninger, som den registrerede har ret til indsigt i, navnlig fordi der er tale om oplysninger om den dataansvarliges medarbejdere?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, og den registrerede i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 15, stk. 1, ikke har ret til indsigt i de i dette spørgsmål nævnte oplysninger, fordi de ikke udgør »personoplysninger« om den registrerede som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 1), skal der i den foreliggende sag da også tages hensyn til de oplysninger, som den registrerede har ret til indsigt i i henhold til artikel 15, stk. 1, litra [a) - h)].
  - a. Hvordan skal formålet med behandlingen som omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra a), fortolkes med hensyn til omfanget af den registreredes ret til indsigt, dvs. kan formålet med behandlingen begrunde en ret til indsigt i brugerprotokoldataene, som den dataansvarlige har indsamlet, som f.eks. oplysninger om behandlerens personoplysninger, tidspunktet for og formålet med behandlingen af personoplysningerne?
  - b. Kan de personer, der har behandlet J.M.'s kundeoplysninger, i denne forbindelse under visse kriterier anses for modtagere af personoplysningerne som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 15, stk. 1, litra c), som den registrerede har ret til at få oplysning om?

3. Er det relevant for sagen, at der er tale om en bank, som udøver en reguleret aktivitet, eller at J.M. på samme tid både arbejdede for banken og var kunde i den?
4. Er det relevant for bedømmelsen af ovenstående spørgsmål, at J.M.'s oplysninger blev behandlet før databeskyttelsesforordningens ikrafttrædelse?

[Udelades]

ARBEJDSDOKUMENT